

המלחמה הקרה

האמלט בווינגטון

האמלט, הנסיך הדני, היה יפה-תואר, צעיר וחוקי. היה לו רק ליקוי אחד: הוא לא ידע להחליט. השבוע, לעיני עולם משתאה, מלגלג או נרגז, שיחקה המדינה החוקה ביותר בעולם את התפקיד השקט פירי.

עמדתה הרשמית של ארצות-הברית הייתה בערך כזאת:

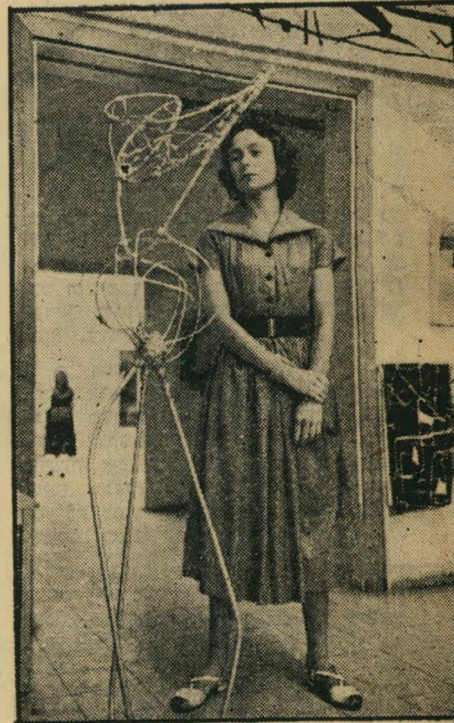
● היא התנגדה להסתככות בכל מלחמה מקומית קטנה, כמו בהודו-סין. כי הבוחר האמריקאי לא רצה לשלוח את בניו למות במקום גידה. ראשי שתי המפלגות, הנשיא ושר-החוץ הודיעו כי בשום נסיגה ואופן לא יתערבו במלחמת הודו-סין. אמרו הם: במקום לחתום ברשות-קרב גידה, לפי בחירת האויב, תשיב אמריקה על כל התקפה מקומית על-ידי "הגמלו מאס"ב" שיפגע בלב ברית המועצות וסין העממית. תגמול כזה מירושו, כמובן, מלחמת-עולם אטור מית ומיגנית.

● היא התנגדה לסלחנות-עולם, כי מלחמת עולם עולה להרוס את ערי אמ"ר. חוץ מזה עולה מלחמה עולמית, כסף רב, ולפי דרישת משלם-המסים האמריקאי הקטינה הממשלה לא מכבר את מספר הדיכויים של הצבא.

● היא התנגדה לכל צורה של שלום עולמי, כי שלום כזה מחייב הכרה רשמית בכיבושי הקומוניזם העולמי. אמריקה, לעומת זאת, עומדת על זכותה לשחרר את "העמים הנזכרים בגוש הקומוניסטי", וכל אדם המכיר בכיבושים אלה אינו אלא בוגד.

● היא התנגדה לכל פשרה מקומית, כי פשרה כזאת, כמו למשל בהודו-סין, אינה אלא פיוס. צ'רצ'יל ואידן, שני ה"פייסנים" הראשיים, סימו את שיחותיהם עם אייזנהואר כמעט בבושת פנים.

אולם מה רוצה אמריקה בכל זאת? על כך לא היתה, השבוע, תשובה לא לנשיא ולא לשר-החוץ שלו. לכן הסיקה אמריקה את המסקנה ההגיונית: בהתחדש העיירה בגרנבה סירבה בהחלט לשלוח לשם נציג משלה. אם כבר רוצים הפייסנים למכור את העולם לשדים האדומים, כך רמזה, שיעשו זאת לבדם. אמריקה לא תהיה שותפת למעל — כשם שלא היתה שותפה לכל מע"רכה צבאית למניעת המעל.

מבקרת עם מובי שצי" וכסאות קש ופעמוני רוח

● פסל עשוי חוטיים, מעשה ידי בצלאל שץ, הנד עם כל טשב רוח.

הודו סין

אפשר לעבור לרביירה

ראשית הקץ הגיעה, השבוע, לשלבה הסופי בהודו-סין. הצרפתים פינו את דרום דלתת הנהר האדום הפורה, תוך תקווה לייצב ולהעצים את עמדותיהם הנותרות. אחת מהן היתה בירת הודו-סין: סייגון.

כשסיררו בה, בראשית השבוע, עתונאים אמריקאיים לא ראו לפנייהם עיר לוחמת. הבירה בת שני מיליון תושבים (מהם: 700 אלף סינים) ערכה, כרגיל, שינת צהריים שנמשכה משעה 12 עד שלוש, הגישה במסע"זותיה, כרגיל, שבוללים שהוטסו במיוחד מצרפת, ומכרה, כרגיל, במועדוני הלילה המפוארים של רקדניות הקונקו כוסות משקה במחיר שש לירות הכוס.

רק לעתים אפשר היה להזכר במלחמה כשנשמע מרחוק קול ההתפוצצות העמום של פגז מרגימה וטרטור מכונת ירייה. כי מאז שאנשי וייט-מיין נכחו לדעת שבהת"ך נקשויות הרחוב בסייגון הם הורגים יותר

אמנות

אמנות שימושית

שלושה שנים שופטים

בכניסה למוזיאון תל-אביב נמכרה תכניה שמכריזה: "3 שץ", "3 שץ". אם היא הפייעה את הקונה, הרי הפגיעה עוד יותר ה"תערוכה עצמה, בה שימשו בערבוביה מתוכ"נת ערב רב של דברי אמנות שמושית עם אמנות מופשטת.

כבר במדרגות נתלו צורות שונות ומשור"נות שאיימו לפול על ראשי הנכנסים ומפלי"צות קטנות עשויות חוטי מתכת, אבנים ו"עץ, נעו לכל רוח קלה בחדר הראשון. יותר ובונים היו הכסאות שעל אף צורתם המשור"נה משכו את העין והבדלים, כלי הפלסטיק וציורי השמן עשירים בצבעים וצורות חד"שות.

התערוכה, הוצגה עליידי בצלאל שץ, (בנו של מייסד בצלאל, בוריס שץ), אשתו לואיז ואחותו השרה השואפים להעביר את האמנות המופשטת לשטח השימושי, לעודד את האנשים להשתמש בכלי המאה ה-20 במקום

אמנים בצלאל ולואיז שץ

— מפלצות עשויות מתכת, אבן ועץ —

בקערות חרסיה מצוירות שושנים ורהיטים מגולפי מלאכים ערומים. **טכסט על משי**, הסבורים שהמוצגים התאימו לתערוכה בלבד, יתפלאו לראות את בתי השצים בירושלים: גזוטררה רחבת ידיים שהוסיפו לה קירות וגג מביטון, עם פתחים נעקיים לחלונות, הפכה לסטודיה של בצלאל ולואיז וילונות בדים הכהו את האור הרב.

לאורח העיף ניתנת הברירה בין ישיבה בכסא משונה מברזל וקש (ועם זאת נוח) לבין רביצה על ספה ענקית ונמוכה. ומכיוון שבועלי הדירה חובבים מוסיקה, משמיעים פעמוני רוח סיניים צלילים לכל משב קל.

הרהיט היחיד שאינו מוצא חן בעיני ה"שצים הוא הפסנתר השחור והרגיל. הפסנתר רב הצליל חייב להיות מעניין גם בצורתו החיצונית, טוען בצלאל שץ, יליד ירושלים, שעל אף ביקורתו בשמונה שפות, אוהב הוא לקלל בערבית המתאימה לכך מכל.

לאחר שביקר ברוב בירות אירופה עבר בצלאל לארצות-הברית, בה שהה עד שובו לארץ, לפני שנתיים. את ציוריו הציג ב"רחבי ארצות-הברית, מסן-פרנסיסקו דרך סינ"סינטי, צייקגו ופילדלפיה עד לניו-יורק וזכה להצלחה רבה והכרה.

לפרסום רחב עוד יותר (עד פריס, ברוסל ומינכן) זכה בצלאל עם הופעת הספר לתוך חיי הלינה — עבודתו המשותפת עם הנרי מילר, הסופר האמריקאי המפורסם, בה

* גם בזכות ספרים מכילים תיאורי אור"גיות מיניות על כל פרטיהן.

מבקרת עם כסא והדפסת טכסטיל — במקום קערות שושנים ורהיטי מלאכים —

צויר ספר שלם, כולל הסכסט, על גליונות משי.

לירושלים הביא את אשתו לואיז שהת-אהבה בירושלים, אם כי היתה מבכרת לה"זיו אותה ליב.

לואיז שנולדה בקנדה, בלתה את כל ימיה בקליפורניה, בה סיימה את למודיה והציגה את תערוכותיה המיוחדות, בבדים, עור, קר"מיקה, רשומי רהיטים (לרבות כסאות) ש"הצטיינו בצבעיהם ובחידושיהם.

טעם לתוך יובש, השלישית בסריו ה"שצים השופעים היא זהרה, אחות בצלאל, הממלאה תפקיד יועצת למרשם תעשייתי במשרד המסחר והתעשייה. גם בדירתה מת"גלה מייד הטעם השצי, המתבטא, בין השאר, בציור דגים ובמגורה המזכירה את קורי העכביש. אין זו המגורה המקורית היחידה בדירת זהרה ועוד שלוש מגורות בצורות משונות, מעשי ידיה, זורקות את אורן ב"זויות מענינות.

זהרה, כאחיה, בלתה ארבע שנים במריס ואחר עברה לארצות-הברית בה שהתה 14 שנים. עבודותיה, בעיקר בפלסטיק (חומר חדש לגמרי לאמנים) ומתכת, זכו לתגובה חמה מאד והצלחה רבה. עתה הצליחה לה"כניס אפילו במשרד המסחר והתעשייה ה"יבש את הטעם האמנותי ודוגמאות בדיה ובדי גיטתה לואיז, נתקבלו באהדה.

זהרה, המשמשת גם כמורה במכון לאמ"נות הציור והפיסול בתל-אביב, אוהבת לת"פור את בגדיה וסנדליה לבד ואף כמה מ"רהיטיה נעשו בידיה. הרבה מדברי האמנות שהיא עשתה, כולל איתן מפלצות קטנות מ"חוטי מתכת (המובילים, פסלים הנתנים ל"תנועה) עשויים מתמרים פשוטים וזולים מ"כיוון שזהרה סבורה שחשוב מה עושים ב"חמרים ולא מה עוכם.

התעסקותה האחרונה הוא אסוף חפצי אמ"נות ביתיים, מעשה ידי עולים מכל הארץ לתערוכת הטריאנלה (הנערכת באיטליה אחת לשלוש שנים) המיועדת לאמנות שמושית מכל העולם, אליה יצאו שלושה השצים יחדיו.

ריקוד

לימוש להברקה

יש להניח כי לא בכל הצגה התרגשה שרה תנאילי כפי שהתרגשה בהופעה התל"אביבית של להקתה שבוע שעבר. מנהלת (ויוצרת) ענבל יכלה להרשות לעצמה את ההתרגשות: להלקה הופיעה למבחן אישור לפני סאם הירוק, האמרגן האמריקאי האגני, שהיה עתיד לפסוק אם, כיצד ומתי תצא ענבל לסיוור בארצות-הברית.

אשר להירוק, שחייך לכל עבר, כשהקהל פרץ ברעם מחיאות כפיים לעברו, קרוב לוודאי, כי לא יחיש את יציאתה של ענבל לארצות-הברית, יעכבה בארץ, עד שתלוטש סופית, כדי שתבריק או בירת-שאת.

● מעשה ידי לואיז שץ.